

Jan Schneider: Tchaj-wanská „demokracie“

 prvnizpravy.cz/zpravy/politika/jan-schneider-tchaj-wanska-demokracie

politika

V lednu 2024 ztratila v tchaj-wanském parlamentu Demokratická pokroková strana (DPP) nově zvoleného prezidenta Laje Čching-tea většinu. Tu získal Kuomitang (KMT) spolu s Tchaj-wanskou lidovou stranou (TPP).

Jan Schneider

27. prosince 2024 - 07:45

Ještě před květnovou prezidentovou inaugurací se poslanci poprali, když opozice přišla s návrhy větších kontrolních pravomocí parlamentu nad vládou, což doposud vládnoucí strana DPP paradoxně nazvala „protiústavním zneužitím moci“. Podle opozičních poslanců si DPP nepřeje schválení těchto návrhů, protože DPP byla zvyklá na mocenský monopol, píše Jan Schneider v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Od té doby opozice zatápí vládě i prezidentovi čím dál tím víc. Snaží se například uzákonit povinnost armádě, soukromým firmám nebo právnickým osobám sdělovat informace, týkající se obrany země, které si zákonodárci vyžádají. (Poznamenejme jen, že v normálních zemích jde o zcela standardní uspořádání.)

Prezident Laj Čching-te a jeho kamarila se však obává, že by opozice snížila mnohamiliardový rozpočet na obranu, a začala vyšetřovat jak efektivitu jeho využívání, tak i jeho zneužívání, potažmo korupci, pravidelně doprovázející takto nadité státní cecíky.

Svou roli hraje i hysterie, kterou způsobilo zacílení parlamentní většiny na neuralgický bod všech mimo-parlamentních politických aktivit, totiž jejich financování: tentokrát z armádního rozpočtu (přebujelý byl rozpočet kvůli předraženým zakázkám vybraným firmám, sponzorujícím na oplátku vybrané neziskovky a štědrou vládní partaj).

Lze očekávat, že se tchaj-wanský parlament začne zabývat myšlenkou přijmout obdobu amerického zákona FARA, což by posílilo obranu proti nelegálnímu ovlivňování vnitřní politiky.

A nyní v prosinci situace ještě zhoustla. Poslanci bývalé vládní, nyní menšinové strany DPP zablokovali ostatním poslancům vstup do parlamentu, aby zablokovali legislativní proces. Přestože v parlamentu nocovali, nepodařilo se jim nakonec zabránit schválení dvou ze tří klíčových novel, včetně zákona, který by mohl v současnosti neúplnému Ústavnímu soudu účinně ztížit zrušení schválených zákonů.

Proti této „parlamentní diktatuře“, jak docela freudovsky uniklo představitelům bývalé vládní strany, poslanci DPP tím fyzickým blokováním přístupu do parlamentu prý „využili všechna dostupná opatření, aby zabránili schválení zákonů“, a budou v tom prý pokračovat. Jde sice o opatření extrémní, jak připustili, ale prý nebyla jiná možnost, jak „ochránit tchaj-wanskou demokracii“.

Pojďme domů, protože tu máme jednoho deklarovaného Tchaj-wance v druhé nejvyšší ústavní pozici, a tchaj-wanofilku v třetí nejvyšší ústavní pozici. Mají štěstí, že tato jejich deviace pro svou nicotnost neinspirovala opoziční zákonodárce k tomu, aby jim trochu přiblížili onu velmi živou atmosféru v parlamentu jimi tak obdivované země.

Nicméně je co se obávat naopak tchaj-wanizace stran současné koalice „Spolu“ poté, co prohrají volby, a budou v menšině, přičemž budou mít – podobně jako na Tchaj-wanu – svého příznivce v prezidentském křesle.

Aby k tomu předpokládanému volebnímu debaklu nedošlo, může se koalice „Spolu“ tomu pokusit zabránit. Nikoliv věčně, protože na to nemají, a i oficiální průzkumy ukazují, že jde zřejmě o vládu s nejnižší důvěrou od vzniku Československa. Mohou to však zkoušet různými jinými způsoby – připomeňme si tu některé, abychom se na ně cíleně připravili.

Mohou opět s pomocí Ústavního soudu zkoušet manipulovat ve svůj prospěch s výší volebního kvóra pro různé formy politických seskupení a koalic.

Schválili korespondenční volbu, od níž se ve světě ustupuje, protože je prokazatelně náchylná k podvodům (a navíc odporuje české ústavě, když v jednu chvíli spolu putuje v jedné obálce identifikace voliče a jeho hlas, přičemž podle ústavy nesmí při volbách tato možnost vůbec ani nastat – proto by korespondenční volbu nutně měl zrušit Ústavní soud, nicméně: zlaté oči!).

Přemýšlejí o tom, zda by jim přineslo volební zisk snížení věku pro dosažení aktivního volebního práva.

Chystají se přiřknout volební právo cizincům, kteří se „cítí být Čechy“, aniž by věděli, „kde domov můj“ (o daňovém domicilu ani nemluvě!).

Ve hře je též možnost zneužít zostřeného mezinárodního napětí k vyhlášení krizového stavu a k odložení voleb.

Nelze ani vyloučit výskyt volebních podvodů při sčítání, jejichž existenci nasvědčují i soudně nařízené přepočty volebních výsledků, avšak pouze v několika málo obvodech – aniž by se státní zastupitelství začalo zabývat otázkou, zda nejde o systémovou chybu a obecný problém, potažmo organizované porušení volebního zákona.

Volby lze též ovlivnit účelovým překreslením volebních obvodů.

Volby lze zfalšovat též omezením počtu volebních míst (Moldavsko 2024), respektive pokusy fyzicky zamezit voličům realizovat jejich ústavní právo (Ukrajina 2014).

V neposlední řadě, po prohraných volbách, je možno je Ústavním soudem zrušit (Rumunsko 2024).

Takže je zřejmě jen otázkou času, kdy se tato škála protidemokratických prostředků a postupů obohatí o pokusy fyzicky zabránit poslancům a senátorům ve vstupu do parlamentních prostor.

Máme tedy o čem přemýšlet a na co se připravovat!

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)